

[Poul Møller.]

kale parti. Jeg tænker her på tekstilforliget af 1956, hvor man frigav hele dette store vareområde for importrestriktioner ved at ajourføre toldsatsene. Se, vi blev kaldt for protektionister. Det var således, at vort syn på disse områder oven i købet efter radikal opfattelse i 1957 blev benyttet som forklaring på, hvorfor man ikke kunne have konservative mennesker i en regering. Det gik dog aldrig an at have disse slemme protektionister i en regering, der skulle være liberal, disse mennesker, der betragtede told som en mere liberal foranstaltning end importrestriktioner!

Nå, det er ikke således, at man skal ærgre sig over, at man har fået tilslutning til sin politik og sine synspunkter; man skal glæde sig over det. Nu er det vor politik, de andre har opdaget er den liberale politik. Er vi da fortsat protektionister, eller er de andre blevet det? Naturligvis er de andre ikke blevet det, og naturligvis er vi det heller ikke. Det, der er tale om her, er, at man har skullet vælge mellem forskellige midler til at kunne give en vis hjælp, som bare nogenlunde svarede til den, andre lande gav til deres virksomheder, deres drifts, og da foretrak vi toldvåbenet. Andre foretrak importrestriktionerne, og nu er der blevet almindelig tilslutning fra regeringspartierne til, at toldpolitikken er rigtigere, idet den er gået ind under gensidige afviklingsvilkår, som det her sker inden for frihandelsområdet; og gensidig afvikling af toldaftaler og toldbestemmelser har vi altid været tilhængere af.

Må jeg i denne forbindelse sige — måske en passant, men dog synes jeg, det skal siges her i dag — at den liberalisering, der nu er ved at finde sted i Europa, forhåbentlig også kan komme til at medføre, at vor store ven i vest, USA, kommer til at føre en mere liberal politik på forskellige områder. Jeg tænker her ikke mindst på flagdiskrimineringsbestemmelserne. Jeg tror, det vil være nyttigt, at også denne debat giver udtryk for en enig opfattelse i det danske folketing af, at der her bør foretages en liberalisering, og at USA skylder alverdens søfarende folk en sådan liberalisering. Jeg tænker også på de luftfartsforhandlinger, der finder sted for tiden — hvis de finder sted. Det er meget vigtigt,

ikke mindst for de nordiske lande, at man inden for luftfarten prøver på at skabe frihedsprincipper og frihandelsprincipper og liberale principper, således at man ikke udelukker hinandens luftfart og hinandens investeringer på disse områder. Og slet ikke synes jeg, det er rimeligt, når de investeringer, der her er tale om fra dansk side, er investeringer, der bliver erlagt i dollars til Amerika.

Men ellers er det selvfølgelig valget, der præger denne politiske forhandling. Regeringen har sagt i sin åbningstale, at der ligger store opgaver for, og derfor må vi have valg. Vælgerne skal tage stilling, inden arbejdet påbegyndes. Det er stort set linjerne i regeringens åbningstale. Jeg synes i og for sig ligesom det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at det havde været rimeligere, om man så havde bedt vælgerne om at tage stilling, inden arbejdet påbegyndtes, inden folketingsåret begyndte, og inden vi samledes her for at arbejde. Nu må man se i øjnene, at det bliver vanskeligt for den nye regering, der skal tiltræde efter 15. november, og en skal jo tiltræde ... (*Statsministeren* [Kampmann]: Hvorfor?). Fordi vælgerne ønsker det. Det kan vi se efter valget, højtærede statsminister; jeg er i hvert fald ikke i tvivl. Men det er givet, at dette nye folketing ikke kan få påbegyndt sit arbejde med virkelige resultater før ind i det nye år, når valget først afholdes den 15. november. At vælgerne skal tage stilling til den førte politik, inden arbejdet påbegyndes, og bestemme retningslinjerne for den fremtidige politik, er kun et påskud; døden skal jo have en årsag, man skal finde en motivering. Vi ved jo godt, at det er en helt anden motivering, der ligger bag regeringens synspunkt. Regeringen udskriver ikke valg et halvt år før valgperiodens udløb af disse årsager. Regeringen udskriver valg, fordi den tror, at den nu kan få et godt valg. Regeringen udskriver valg, fordi den tror, at nu er de gode tider så gode, at man kun løber en risiko ved at fortsætte. Regeringen udskriver valg, fordi den tror, at den kan få folk til at stemme for gode eller dårlige tider, fordi den tror, den kan forenkle problemstillingen så langt. Men det går aldeles ikke an, og jeg tror, man i den grad fra regeringspartiernes side undervurderer borgernes, vælgerne, poli-